

En reise med forviklinger da Zanto skulle hentes hos oppdretter i Skåne i Sverige.

Tog - billettene var bestilt en måned i forveien. Reiseruten turre tur var i minste detalj taimet og tilrettelagt.

Jeg skulle med toget fra Bergen halv elve om morgenen søndag den 12.06.05. Men det viste seg at det var umulig å komme over Sognefjorden natt til søndag, eller søndag morgen. Derfor dro jeg ned alt på lørdagen for å være sikker på å nå toget, og overnattet hos en venninne av min mor.

Da jeg skulle finne min plass på toget i Bergen, oppdaget jeg at vognen jeg hadde plass i, ikke var i toget.

De hadde satt inn en annen vogn enn det som var beregnet. En hendicap vogn, Med leke område. Og dermed var det en hel vognlass med passasjerer som hadde plassbillet i en vogn som ikke eksisterte i toget. Vi måtte flytte oss når folk kom på som hadde reservert de plassene som vi da satt på. Det ble derfor veldig mye flytting og urolig reise. For en måtte jo ta med seg bagasjen. i mitt tilfelle var det et sammenleggbart hundebur / bag, og en ryggsekk.

Det medførte at en fikk en urolig og stressende reise. Stadig på jakt gjennom toget etter ledige plasser.

I Oslo hadde jeg noen timer til neste tog gikk, og traff en venninne av meg der. Det var koselig. og tiden gikk fort. Men til min fortvilelse oppdaget jeg at mobilen var nesten tom for batteri. Jeg var ikke klar over at mobilen tappet seg fort under reise. Selv om den ikke var i bruk.

Jeg var heldig på nattoget. Jeg var alene i sovevognskupeen. Hadde tre senger for meg selv. Sovevogns kupeen hadde smekk lås, og tre nøkkelkort var i kupeen. Jeg tok med meg et nøkkelkort og gikk på toalettet. Men til min fortvilelse så fungerte ikke nøkkelkortet da jeg skulle åpne kupe døren. Så jeg måtte gå i gjennom nesten hele toget for å finne en konduktør som kunne åpne for meg...Neste gang jeg gikk ut av

vognen hadde jeg alle tre nøkkelkortene med meg.

Men det viste seg at ikke noen av nøkkelkortene fungerte. Så jeg måtte på ny jakte på en konduktør som kunne hjelpe meg inn i kupeen. Han ga meg et annet nøkkelkort som fungerte. Spurte samtidig konduktøren om det var mulig å bruke stikkontakten i kupeen til å lade mobilen. Men strømstyrken var en annen enn det laderen var beregnet på så det ville ikke gå bra.

Jeg innså at jeg måtte slå av mobilen om jeg skulle ha strøm nok til å kunne bruke mobilen i tilfelle det var behov for det. Så den ikke ble mer utladet. Derfor ville jeg ikke bruke batteriet til vekkerfunksjon. For jeg var redd for å ha for lite batteri til å kunne snakke med oppdretter når den tid kom. Derfor ba jeg konduktøren vekke meg kl. 4. Det var helt greit klart de'skulle vekke meg.

Ti over halv fem om morgenen skulle vi være framme ved Hæssleholm hvor oppdretter skulle møte meg. Jeg var invitert til frokost hos henne. og skulle da tilbake igjen med et tog som gikk litt før 8 om morgenen, tilbake til Norge.

I tre tiden våknet jeg. Da sto vi stille på en stasjon.

Jeg sovnet igjen og våknet kl. halv fem. Kjempe stresset for ingen hadde vekket meg. Vi skulle være på Hæssleholm om ti minutter.

Men så oppdaget jeg at vi stod stille. Da jeg så ut, sto vi ved den samme stasjonen som ved tre tiden. Jeg stresset ut av kupeen, og skynte meg framover i toget for å finne togpersonalet. Til min skrekk oppdager jeg at toget kun består av to vogner som står for seg selv på sporet. Vi var forlatt av resten av toget. Bare to liggevogner. Ikke et menneske å spørre eller snakke med.

Jeg prøver å komme ut av vognene. Men dørene er låst. Der står vi forlatt mitt på et stasjonsområdet. Ingen mennesker i sikte. og vi har stått på samme sted siden i hvert fall tre om

natta.

Noe er definnetivt galt. Men oppdretter står på perrongen i Hæsleholm og venter på meg. som åpenbart ikke kan komme fram i tide.

Jeg ringer oppdretter for å orientere henne. Når jeg får henne på tråden gå det opp for meg hvor lite jeg egentlig kan orientere henne om. Jeg sier at jeg ikke vet hvor jeg er men at jeg ikke er der jeg skal være.

Hun lurar på om jeg har reist. Å jeg forteller at jeg har da det. Og at jeg regner med å befinne meg et eller annet sted i Sverige. Men aner ikke hvor. Vi har stått på samme sted siden i hvert fall tre i natt. og kommer garantert for sinket fram. En piping i tallefonen forteller at bateriet bruker sine siste krefter. Så jeg forteller at jeg har lite batteri. Og oppdretter reiser da hjem igjen. Jeg vet ikke om jeg har batteri nok til å ringe henne igjen.

For oppdretter ble det en times forgjeves kjøring og alt for tidelig stått opp. Siden jeg kommer så sent, kommer hun også for sent på jobben. Noe jeg viste hun ønsket å unngå.

Så vandrer jeg fram og til bake i korridorene til de to vognene. Ikke et menneske å se. Ingen på utsiden av vognen. og klokken er over fem. En halvtime siden vi skulle ha vært i Hæsleholm. Så jeg banker lett på nabo døren til min kupee. Ingen svarer så jeg banker litt hardere.

Et søvnig mansperson åpner døren og myser ut i gangen til meg. Jeg forteller at noe er galt. Tåget har mistet to av vognene. to vogner står alene igjen på skinnene.

Den søvnige unge mannen sier at det er normalt at dem kobler av vogner som skal en annen retting enn resten av toget. Så kommer det et annet tog å plukker opp de forlatte vognene. Men han kunne ikke gi noen forklaring på hvorfor vi hadde stått i ro så lenge.

Etter en lang stund hvor jeg går rastløs fram og tilbake inn i gangen. Oppdager jeg omsider noen personer på utsiden av vognene i uniform. Jeg åpner vinduet og spør om hva som skjer. De ber meg om å slappe av og legge meg. Men en slik beskjed gjør meg bare enda mer frustrert.

Så jeg forlanger et svar av mennene utenfor vinduet. Han er liten lysten på å svare, men og gjentar at jeg bare skal legge meg. Men omsider får jeg dradd ut av fyren at det har skjedd en ulykke. og toget som skulle hente oss kunne ikke komme forbi ulykkes stedet. Jeg hører at stemmen til mannen er ustø, og det ser ut som han har grått. Den ulykken har gått veldig inn på fyren. Så det må ha vært noe alvorlig. Men hva for en ulykke det var. vet jeg ikke den dag i dag.

Men jeg var mer opptatt av mitt eget problem. Det gikk brått opp for meg at jeg ikke ville kunne nå toget videre fra Hæsleholm til Oslo. Ikke noe problem sier mannen. Du får refundert billettene og får nye. Bare snakk med billett kontoret på Hæsleholm. Vi ble bare ca tre timer forsinket.

Så begynner toget å gå. Jeg henger meg på mobilen for å fortelle hvor mye forsinket vi ble. Det var info som oppdretteren måtte vite. Men det var ikke dekning. Måtte vente en stund før jeg fikk dekning og kunne ringe. Jeg sa at vi ble omtrent tre timer forsinka..

Når det nærmet seg tre timer, ble jeg mer og mer bekymret. Vi stoppet jevnlig på stasjoner, men det var ingen som annonserte hvor vi var. Og etter som vi var så forsinket, kunne en ikke gå ut fra klokkeslettet heller.

Vi stoppet bare et øyeblikk på de forskjellige stasjonene og kjørte full fart videre. Ikke var jeg kjent. Ikke viste jeg hvor vi var.

Så jeg gikk framover i toget, for å finne togpersonale som kunne si meg når vi var på Hæsleholm. (det var jo ikke meddpasasjerer heller, For da måtte en banke på dører, og

vekke folk. Hele toget bestod av sovevogner. Så på mange måter følte jeg meg som eneste passasjer, etter som det ikke var et menneske å se.) Omsider Langt framme i toget fant jeg en fyr, som kunne fortelle meg at vi nå var på vei inn til Hæsleholm stasjon.

Jeg løp gjennom vognene for å hente min bagasje. Jeg hadde alt beveget meg langt fram i toget og hadde langt å løpe for å komme tilbake til min kupe. Toget hadde alt stanset da jeg fikk tak i bagasjen min.

Jeg styrtet til nærmeste dør, men får den ikke opp. Dette er helt ubegripelig. Jeg rister i dørhåndtaket. Bruker alle mine krefter. Den går ikke opp. Døren er låst !!!!

For gjennom neste vogn til neste dør. Den var også låst. Det ble blåst i en fløyte og tåget begynte å sette seg i bevegelse. Jeg løp gjennom neste vogn og endelig gikk døren opp.

Jeg hoppet av tåget mens det var i fart. med bagasje og det hele. Jeg var så stressa at jeg skalv.

Lette febrilsk med blikket etter noe som kunne fortelle meg at dette virkelig var Hæsleholm stasjon. Tenk om fyren hadde tatt feil. Omsider så jeg et lite skilt som sa at dette var Hæsleholm. Stor lette.

Om få minutter ville toget som jeg har billetter til, for å komme tilbake til Norge forlate stasjonen.

Løp først bort til ekspedisjonen på jernbane stasjonen. For å få refundert billettene etter som jeg ikke kom til å nå toget som jeg hadde billetter til for hjemreisen. Men ekspedisjonen åpnet først klokken ti.

Så var det å finne oppdretter.

Oppdretter hadde sakt at hun ventet i bilen på utsiden av stasjons området. Jeg gikk langs stasjonen og fant en utgang. Men så ikke noe til noen person eller oppdretter på utsiden der. Så jeg ringte på mobilen. Utrolig nok fungerte den, selv om det ikke var noen prikker på batteriet i mobilen. Var bare et

tidsspørsmål om når den ville bryte. Hørte prikk lyder mens jeg snakket som varsler om at batteriet er tomt..

Oppdretter lurt på hvilken utgang jeg hadde brukt. Det kunne jeg ikke svare på. Det var en utgang. Så bare denne i farten.

Jeg beskrev hvordan det så ut der jeg var. Og det viste seg at jeg hadde gått ut feil utgang.

Så inn på stasjons området igjen og finne en annen utgang.

Endelig fant jeg bilen til oppdretter og oppdretter. Det var en lette å ha kommet så langt.

Følte meg ille til mote. Viste at hun hadde stått opp grytidelig i dag for å møte meg på stasjonen litt over halv fem i morges og hadde stått der forgjeves. og måtte reise hjem og så tilbake for å hente meg og at hun i tillegg ville komme for sent på jobben. Noe hun tideligere hadde gitt uttrykk for at hun hadde håpet at hun ville slippe.

Følte meg ansvarlig for alt rotet. For det var jo på grunn av meg at hun måtte stå så tidelig opp og at hun kom så sent på jobben. Men det var selvsagt ikke noe jeg kunne noe for. Men det hjalp bare så lite.

Hos oppdretter ble mobilen fort satt på lading. Heldigvis har de i Sverige samme strømstyrke som i Norge.

Jeg ringte fra oppdretteren til svenske sporselskapet. De kunne ikke refundere billettene mine, etter som de var kjøpt i Norge. Jeg måtte kontakte NSB i Norge. Så jeg ringe til Norge. Der sa de at det ikke var noe problem. Selvsagt skulle de refundere billettene. Men jeg måtte komme til Norge å hente billettene. De kunne ikke hentes i Sverige. Det hjalp ikke at jeg fortalte at jeg gjene ville til Norge. Men at det var nettopp det som var problemet. Jeg hadde returbilletter fra Sverige som jeg ikke kunne bruke. Men de holdt på sitt. De måtte ordnes i Norge.

Utenom pengene til valpekjøpet hadde jeg 700 kr. Nå virket det

plutselig ikke så mye lenger. Ville det holde?

Det måtte jeg vente til jeg kom til Hæsleholm med å finne ut.

Oppdretter spør om jeg vil ha te eller kaffe. Jeg føler at jeg har vært så mye til bry for henne, at jeg våger ikke å be om bare spring vann. Vet at å be om det fører ofte til en hel diskusjon. Men vanlig kaldt vann fra springen er det jeg drikker til vanlig. Men for å ikke virke alt for sær, sa jeg te.

Hjelpe meg så varmt. Fikk brannsårr inni munnen. Huden inni munnen boblet opp. Helt forferdelig. Men måtte være høffelig å drikke te. Begriper ikke hvordan folk klarer å drikke så varme drikker.

Vel nok om det. Valpen var aldeles nydelig. Og moren og mormoren herlige hunder. herlig gemytt.

Valpen var tillisfull og kontakt søkende. En herlig fremmelig liten gutt, som så absolutt hadde selvtilitt og pågangsmot.

Vi ordnet papirene ganske fort. Så dro vi tilbake til Hæsleholm. For oppdretter måtte på jobben.

På Hæsleholm var det omsider kommet folk i luken. og jeg forklarte situasjonen. Problemet var at jeg hadde hund med. Ikke alle tog kunne man ha dyr med. Det medførte at jeg måtte ta mange togbytter. og kjøre først i retning av Stokholm. så videre nordover, så vestover. Det ble ramset opp en rekke stasjoner og stedsnavn som sa meg ikke noen ting. Jeg fikk en bunke med billetter til prisen av 690 kr. Det betydde at jeg kun hadde ti kroner ekstra lommepenger. Planen var jo at jeg kunne kjøpe meg litt mat under veis og slikt. Noe som selvsagt ikke var mulig. Den tieren måtte jeg bruke til en ekstra avis i tilfelle valpen gjorde fra seg i buret.

Så gikk vi fram og tilbake på Hæsleholm stasjon Valpen fikk prøve å gå i band for første gang. Lokket ham med meg og

roste masse når han fulgte etter.

En dame spurte meg hva hunden het. På det tidspunktet ante jeg ikke hva Zanto skulle hete. Hadde lyst å kalle ham for Taro. Men slutten av navnet ro er identisk med Robins første bokstaver. Var redd for at det kunne skape et problem.

Så jeg sa som sant var at jeg hadde hentet valpen for mindre enn en time siden. og den hadde ikke fått noen navn enda. Men den må da hete noe mente damen frustrert. Men så hørte jeg at toget til Stockholm gikk inn på stasjonen. Den var på den andre enden av stasjonen. Jeg fikk valpen opp i hundeburet / bagen og løp over en gangbro og ned på den andre siden bort til toget. Snakket med konduktøren i det jeg gikk inn på toget for å få bekreftet at toget virkelig gikk til den stasjonen jeg skulle til.

Det gjorde den ikke. Dette var ekspress tog til Stockholm som ikke stanset ved slike småstasjoner. Jeg måtte tilbake der jeg opprinnelig stod. Der ville et annet tog til Stockholm gå som stanset på alle stasjonene.

Til min store skrekk så jeg et tog stanse på den perrongen. Konduktøren jeg snakket med sa at det var det toget jeg skulle med.

Jeg sprang med hundebur og ryggsekk over gangbroen og tilbake. Fikk tak i rekkverket ved trappen opp til en av dørene i det toget tøffet ut av stasjonsområdet.

Det var på håret. Snakk om stress.

Men jeg hadde ikke roen på meg før jeg hadde fått bekreftet at dette toget virkelig gikk til det stedet som stod på min billett.

Så studerte jeg når neste tog avgang gikk. Det var samtidig som dette toget skulle ankomme skulle det toget jeg skulle videre med gå.

Andrenaliet flyr i været. Hvis dette toget er det minste forsinket vil jeg miste det toget jeg skal videre med. Og hva om det er

langt å gå fra det ene toget til det andre. Vil jeg ikke nå det selv om vi er i rute.

Men heldigvis stanset de togene like ved siden av hverandre og en kunne gå rett fra det ene tåget til det andre.

Neste togsifte hadde jeg 15 minutter på meg før neste tog skulle gå. Det var bedre.

Men da jeg kom fram var det ikke så lett. På perrongene stod det kun oppført ende stasjonene til de togene som gikk. ikke hvilke stopp de hadde. Dermed viste jeg ikke hvilke tog jeg skulle ta. De stedene som stod på min billett stod ikke på det medbrakte Sør Sverige kartet mitt. Det ble til at jeg måtte spørre meg for. Fikk forskjellige svar fra forskjellige mennesker. Noe som ikke gjorde det bedre.

Så det ente med at jeg løp fram til togene etter hvert som de kom inn på stasjonen og spurte konduktøren. Det var et sjangse spill, for det var store terminalområder med gangbroer over skinnegangene til de forskjellige terminalene, og løp jeg i feil retning og toget jeg skulle med gikk fra en perrong langt fra der jeg spurte, så kunne det være at jeg ikke rakk å komme fram til det riktige toget.

Men jeg hadde flaks, det andre toget jeg spurte meg for, var det rette toget.

Zanto var uheldig å tisset på teppet nede i buret.

Hadde en avis med meg. Men bare en avis. Den siste tieren ble brukt på å skaffe meg en avis. til å ha nede i buret.

Ved de neste togsiftene gikk jeg, og spurte kioskene etter om de hadde gamle aviser. Som en kunne få.

Men det var helt tomt for gamle aviser i hele den delen av Sverige som vi kjørte i gjennom virket det som.

Heldigvis hadde ikke Zanto flere uhell. Han var en engel og sov

mesteparten av turen.

Ved en hver anledning hvor vi hadde noe ekstra tid. Slapp jeg han ut av bagen. og lot han gå og gjøre fra seg. Prøvde å få ham sliten. så han ville sove til i neste tog reise.

Etter hvert ble han mer nysgjerrig på sine omgivelser og ville ha hode ut av buret. Så åpnet luken i overkant og hadde bur/bagen over skulderen så han kunne titte opp mens vi gikk mellom stasjoner og fra tog til tog.

Omsider kom vi til Oslo.

Der fikk jeg refundert det jeg hadde lagt ut til togreisene i Sverige. Opprinnelig hadde jeg 6 timers ventetid i Oslo. Det var kortet ned til en halv time.

Zanto var en engel på hele turen. Sov helt til vi kom til Voss. Da begynte han å bli urolig. Men heldigvis klart han å holde seg helt til vi kom inn på stasjonen i Bergen.

Straks vi kom ned på perrongen i Bergen satte han seg ned og tisset masse. Flinke gutten.

Der traff jeg en venninne som selvsagt måtte hilse på lillegutten min. Hun ble helt forelsket i ham.

Så var det å ta nytt tog til Arna. og der var bilen. så en kunne da kjøre til Campingen og ta seg en velfortjent hvil.

Det trengtes.

Denne reisen har jeg tenkt på mange ganger siden.

Jeg er ikke særlig reise vant. noe som sikkert også går fram av denne historien.

Men du så mye stress og styr. Huff.